

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานพระราชกำหนดกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ควบคุมสินค้าตามชายแดน
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๗ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๒๔ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เป็นปีที่ ๓๖ ในรัชกาลปัจจุบัน สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
โดยที่มีความจำเป็นจะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อป้องกันและ
ปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐและความสงบเรียบร้อยตาม
ชายแดน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๕๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย
จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน
พ.ศ. ๒๕๒๔”

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๒ พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุ
เบกษาเป็นต้นไป

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๓ บรรดาบทกฎหมาย กฎ ข้อบังคับอื่นใดในส่วนที่บัญญัติไว้แล้วในพระ
ราชกำหนดนี้ หรือซึ่งขัดหรือแย้งกับบทแห่งพระราชกำหนดนี้ ให้ใช้พระราชกำหนดนี้แทน

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา มาตรา ๔ ในพระราชกำหนดนี้
“สินค้า” หมายความว่า สิ่งของที่อาจใช้ในการอุปโภคหรือบริโภค สารเคมี อาวุธ
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ยานพาหนะ และสิ่งของอื่นใด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “เขตควบคุม” หมายความว่า เขตที่รัฐมนตรีประกาศเป็นเขตควบคุมตามพระ
ราชกำหนดนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “จำหน่าย” หมายความว่า ขาย แลกเปลี่ยน ให้ โอนสิทธิหรือโอนการครอบครอง
ให้แก่บุคคลอื่น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา “ผู้อำนวยความสะดวก” หมายความว่า ผู้อำนวยความสะดวกสินค้าในเขตควบคุม

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งผู้อำนวยการแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๕ พระราชกำหนดนี้มีให้ใช้บังคับแก่สถาบันระหว่างประเทศหรือสถาบันของต่างประเทศที่รัฐมนตรีกำหนดโดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา หน่วยงานของรัฐ และรัฐวิสาหกิจ

มาตรา ๖ เมื่อมีความจำเป็นที่จะต้องควบคุมสินค้าตามชายแดนเพื่อประโยชน์ในการป้องกันหรือปราบปรามการแทรกซึมบ่อนทำลาย ป้องกันหรือปราบปรามการกระทำอันกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงของรัฐหรือความสงบเรียบร้อยตามชายแดน หรือเพื่อมิให้เป็นประโยชน์ต่อบุคคลอันจะเป็นภัยต่อประเทศ รัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีมีอำนาจประกาศในราชกิจจานุเบกษา ให้ท้องที่หนึ่งท้องที่ใดตามชายแดน หรือส่วนหนึ่งส่วนใดในน่านน้ำของประเทศไทยเป็นเขตควบคุมได้

มาตรา ๗ เมื่อได้ประกาศเขตควบคุมตามมาตรา ๖ แล้ว ให้รัฐมนตรีมีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าใดเป็นสินค้าควบคุมในเขตควบคุมนั้น

(๒) แต่งตั้งนายทหารยศตั้งแต่พลตรี พลเรือตรี พลอากาศตรีขึ้นไป หรือผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นผู้อำนวยการ

การกำหนดชนิดหรือประเภทสินค้าควบคุมตาม (๑) เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๘ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจกำหนดมาตรการโดยความเห็นชอบของคณะกรรมการตามมาตรา ๙ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมซึ่งบุคคลจะมีไว้ในครอบครองหรือมีไว้เพื่อใช้หรือจำหน่ายได้ตามความจำเป็น และจะกำหนดเงื่อนไขอย่างใดด้วยก็ได้

(๒) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการจำหน่าย การเก็บรักษา และการขนย้ายสินค้าควบคุม

(๓) ดำเนินการอื่นใดเกี่ยวกับสินค้าควบคุมเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

การกำหนดตาม (๑) และ (๒) ให้ทำเป็นประกาศปิดไว้ ณ ศาลากลางจังหวัด ที่ว่าการอำเภอ ที่ทำการตำบล และที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน ซึ่งเขตควบคุมอยู่ในท้องที่ประกาศนั้น เมื่อได้ปฏิบัติตามวรรคสี่แล้ว ให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๙ ในแต่ละจังหวัดที่อยู่ในเขตควบคุม ให้มีคณะกรรมการคณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ รองผู้ว่าราชการจังหวัด อัยการจังหวัด ผู้

สำนักงาน กำนับการตำรวจภูธร นายอำเภอแห่งทอ้งที่ที่เกี่ยวข้อง พาณิश्यจังหวัด และผู้บังคับหน่วยทหารซึ่ง
ได้รับมอบหมายจากผู้บังคับบัญชาที่ได้รับแต่งตั้งให้รับผิดชอบในการป้องกันในพื้นที่ชายแดน
เป็นกรรมการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
ในกรณีทีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้อำนวยการ ให้รองผู้ว่าราชการจังหวัดซึ่งผู้ว่า
ราชการจังหวัดมอบหมาย เป็นประธานกรรมการ

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๐ ให้ผู้อำนวยการมีอำนาจแต่งตั้งนายทหารสัญญาบัตรซึ่งมียศตั้งแต่
ร้อยตรี เรือตรี เรืออากาศตรีขึ้นไป หรือข้าราชการตำรวจตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป หรือ
ข้าราชการตั้งแต่ระดับ ๓ ขึ้นไป เป็นพนักงานเจ้าหน้าที่ตามความจำเป็น

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๑ ในการปฏิบัติหน้าที่ ผู้อำนวยการและพนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดง
บัตรประจำตัวต่อบุคคลที่เกี่ยวข้องสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

บัตรประจำตัว ให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๒ เมื่อได้มีการประกาศกำหนดจำนวนหรือปริมาณสินค้าควบคุมตาม
มาตรา ๘ (๑) แล้ว ห้ามมิให้บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณ
ดังกล่าว เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
บุคคลใดมีสินค้าควบคุมไว้ในครอบครองเกินจำนวนหรือปริมาณที่กำหนดใน
วันทีมีประกาศตามมาตรา ๘ (๑) ต้องขออนุญาตต่อผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย
ภายในระยะเวลาทีผู้อำนวยการกำหนด ซึ่งต้องไม่น้อยกว่าเจ็ดวันนับแต่วันทีได้มีประกาศดังกล่าว
สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๓ ห้ามมิให้บุคคลใดนำสินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกป็นอกเขต
ควบคุม เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากผู้อำนวยการหรือผู้ซึ่งผู้อำนวยการมอบหมาย

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๔ การขออนุญาตและการอนุญาตตามมาตรา ๑๒ และมาตรา ๑๓ ให้
เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขทีผู้อำนวยการประกาศกำหนด และให้นำมาตรา ๘
วรรคสอง และวรรคสาม มาใช้บังคับแก่การประกาศในกรณีนี้โดยอนุโลม

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
มาตรา ๑๕ ในเขตควบคุมซึ่งอยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน ให้ผู้อำนวยการและ
สำนักงานพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจและหน้าที่เช่นเดียวกับพนักงานฝ่ายปกครองหรือตำรวจชั้นผู้ใหญ่และ
พนักงานสอบสวน ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และให้มีอำนาจดังต่อไปนี้

- (๑) เข้าไปตรวจค้นในเคหะสถาน สถานที่หรือยานพาหนะใด ๆ ได้ทุกเวลา เมื่อ
มีเหตุอันควรสงสัยว่ามีการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้
  - (๒) ตรวจค้นบุคคลใด ๆ เมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่ากระทำความผิดตามพระราช
กำหนดนี้
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

(๓) ตรวจค้นยานพาหนะที่จะเข้ามาในหรือออกนอกเขตควบคุมได้ทุกเวลาและ
สั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่หนึ่งใดเพื่อตรวจค้น
และสั่งการตามที่เห็นสมควร

(๔) สั่งบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำ หรือส่งบัญชี เอกสาร หรือหลักฐานอื่นเมื่อมี
เหตุอันควรเชื่อได้ว่า ถ้อยคำ บัญชี เอกสาร หรือหลักฐานดังกล่าวจะมีประโยชน์แก่การดำเนินการ
ตามพระราชกำหนดนี้

(๕) ยึดหรืออายัดสินค้า เอกสาร หลักฐาน ยานพาหนะหรือสิ่งของใด ๆ ที่
เกี่ยวกับการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

(๖) จับ ควบคุม และสอบสวน หรือส่งผู้ต้องหาตามพระราชกำหนดนี้ไปยัง
พนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินการต่อไปก็ได้

การสั่งเจ้าของหรือผู้ควบคุมยานพาหนะให้หยุด จอด หรือนำยานพาหนะไปยังที่
หนึ่งใดตาม (๓) ให้ปฏิบัติตามกฎหมายว่าด้วยการจราจรทางบก หรือกฎหมายเกี่ยวกับการ
เดินเรือ หรือกฎหมายอื่นว่าด้วยการนั้น แล้วแต่กรณี

มาตรา ๑๖ บรรดาคดีที่มีข้อหาว่ากระทำความผิดต่อพระราชกำหนดนี้ เว้นแต่
ความผิดตามมาตรา ๒๒ ไม่ว่าจะมีความผิดต่อกฎหมายอื่นด้วยหรือไม่ก็ตาม ให้
ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน ควบคุมผู้ต้องหาไว้เพื่อทำการสอบสวนได้
ไม่เกินสามสิบวันนับแต่วันที่ผู้ต้องหาถูกจับ

ถ้าเกิดความจำเป็นที่จะควบคุมผู้ต้องหาไว้เกินกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่งเพื่อให้
การสอบสวนเสร็จสิ้น ให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่หรือพนักงานสอบสวน แล้วแต่กรณี ส่ง
ตัวผู้ต้องหามาศาล และให้ผู้อำนวยการ พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน หรือพนักงาน
อัยการประจำท้องที่ ที่อยู่ในเขตควบคุมนั้นยื่นคำร้องต่อศาลขอหมายขังผู้ต้องหานั้นไว้ ในการนี้
ให้ศาลมีอำนาจสั่งขังหลายครั้งติด ๆ กันได้ แต่ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสิบห้าวันและรวมกันทั้งหมด
ต้องไม่เกินหกสิบวัน

มาตรา ๑๗ ในกรณีที่ผู้อำนวยการเป็นผู้ส่งสำนวนและมีความเห็นควรส่งฟ้องไป
ยังพนักงานอัยการ การแย้งคำสั่งไม่ฟ้องของพนักงานอัยการตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา
ความอาญา ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้ใช้อำนาจของอธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่
กรณี

มาตรา ๑๘ สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้าไม่ปรากฏตัวเจ้าของหรือผู้ครอบครองในขณะที่ยึด
ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศหาตัวเจ้าของภายในสิบห้าวันนับแต่วันยึด หากไม่มีเจ้าของมาแสดง
ตัวขอรับคืนภายในสามสิบวันนับแต่วันประกาศ ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ ถ้ามีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือศาลไม่พิพากษาให้รับ และผู้
เป็นเจ้าของมิได้ขอรับคืนภายในสามสิบวัน นับแต่วันมีคำสั่งเด็ดขาดไม่ฟ้องคดี หรือวันที่คำ
พิพากษาถึงที่สุด แล้วแต่กรณี ให้ตกเป็นของแผ่นดิน

สิ่งของที่ยึดไว้ตามวรรคหนึ่ง และวรรคสอง ถ้าเป็นของเสียหาย หรือถ้าเก็บรักษาไว้ จะเป็นการเสียหาย หรือจะเสียค่าใช้จ่ายในการดูแลรักษาเกินสมควร ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำบัญชีไว้แล้วจัดการขายทอดตลาดหรือจัดการโดยวิธีอื่นตามที่เห็นสมควรก็ได้ เงินที่ได้เมื่อหักค่าใช้จ่ายในการดำเนินการแล้ว ให้ยึดไว้แทนสิ่งของ

มาตรา ๑๙ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๘ หรือเงื่อนไขที่ผู้อำนวยการกำหนดตามมาตรา ๑๔ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๐ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสองปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๑ ผู้ใดฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามปี หรือปรับไม่เกินสามหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของผู้อำนวยการ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ใช้อำนาจตามมาตรา ๑๕ (๓) หรือ (๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินสามพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๒๒ ทวิ^๒ สินค้าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครอง หรือมีไว้เพื่อการใด รวมทั้งบรรดาเครื่องมือเครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลใดใช้ อันเป็นการไม่ปฏิบัติตามมาตรการที่กำหนดตามมาตรา ๘ หรือสินค้าควบคุมที่บุคคลใดมีไว้ในครอบครองอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๒ หรือนำเข้ามาในหรือส่งออกนอกเขตควบคุมอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๑๓ ให้ริบเสียทั้งสิ้น

มาตรา ๒๓ ในกรณีที่นิติบุคคลเป็นผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ กรรมการผู้จัดการ ผู้จัดการ หรือผู้แทนของนิติบุคคลนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้น ๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าตนมิได้มีส่วนรู้เห็นในการกระทำความผิดนั้น

มาตรา ๒๔ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงกลาโหมรักษาการตามพระราชกำหนดนี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
พลเอก ป. ตีนสุลลันทน์
นายกรัฐมนตรี

^๒ มาตรา ๒๒ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๒๘

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกำหนดฉบับนี้ คือ โดยที่มีความจำเป็นรีบด่วนในอันที่จะรักษาความปลอดภัยของประเทศและความมั่นคงของรัฐ รัฐบาลจึงต้องควบคุมสินค้าบางชนิดหรือบางประเภทในเขตท้องที่บางแห่งตามบริเวณชายแดนเพื่อมิให้สินค้าเหล่านั้นตกไปอยู่กับบุคคลที่เป็นภัยต่อประเทศเพื่อนำไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินการแทรกซึมบ่อนทำลายความมั่นคงและความปลอดภัยของประเทศ ในการนี้จำเป็นต้องกำหนดมาตรการเพื่อควบคุมสินค้าเหล่านั้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชกำหนดนี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

พระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ พ.ศ. ๒๕๒๘^๓

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่มาตรการในการควบคุมสินค้าตามชายแดนที่ได้กำหนดไว้ในพระราชกำหนดควบคุมสินค้าตามชายแดน พ.ศ. ๒๕๒๔ ยังไม่สามารถป้องกันหรือปราบปรามการลักลอบนำสินค้าควบคุมเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุมได้อย่างมีประสิทธิภาพ สมควรกำหนดให้มีโทษรับสินค้าควบคุมที่บุคคลใดมิไว้ในครอบครอง มีไว้เพื่อการใด หรือนำเข้ามาในหรือส่งออกไปนอกเขตควบคุม รวมทั้งบรรดาเครื่องมือ เครื่องใช้ สัตว์พาหนะ ยานพาหนะ หรือเครื่องจักรกลใด ๆ ที่บุคคลใดใช้ อันเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายเพื่อให้การควบคุมสินค้าตามชายแดนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ดวงใจ/แก้ไข

๒๐ ก.ย. ๕๕

A+B (C)

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สมลรัตน์/อรรดชัย/เกษร/จัดทำ

๓/๐๓/๕๖

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

วาทีณี/ประทุมพร/ปรับปรุง

๒๕ สิงหาคม ๒๕๕๙

วคิน/แก้ไข

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑๕ พฤษภาคม ๒๕๕๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา